

Sygn. akt IV U 2847/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lipca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Bogusław Łój

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Dejewska vel Dej

po rozpoznaniu w dniu 16 lipca 2020 r. w Zielonej Górze

sprawy z odwołania **Z. P.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 05.11.2019 r. Nr (...)

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu Z. P. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 19.08.2019 r. do 18.08.2021 r.

sędzia Bogusław Łój

Sygn. akt IV U 2847/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 05.11.2019 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił wnioskodawcy Z. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że lekarz orzecznik ZUS, a następnie komisja lekarska ZUS orzekli, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawca Z. P. domagał się jej zmiany i ustalenia, że przysługuje mu prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Zaskarżonej decyzji odwołujący się zarzucił sprzeczne z rzeczywistym stanem przyjęcie, że nie jest niezdolny do pracy, a tym samym naruszenie art. 12 i 13 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W uzasadnieniu znalazło się rozwinięcie powyższego zarzutu. Zdaniem wnioskodawcy, z przedstawionej dokumentacji medycznej wynika, że przewlekła choroba wieńcowa, choroba niedokrwienna serca, przewężenie tętnicy szyjnej, zwyrodnienia kręgosłupa są poważnymi schorzeniami, które pozbawiają odwołującego się możliwości powrotu do aktywności zawodowej. Dodatkowo zdiagnozowano u wnioskodawcy silne zwyrodnienia kręgosłupa, powodujące silne dolegliwości bólowe. Wnioskodawca cierpi też na zawroty głowy nieznanego pochodzenia. Ponadto w 2010 r. chorował na ostrą niewydolność nerek z martwicą cewek. Wszystkie te okoliczności stały się powodem niezdolności do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniosł o oddalenie odwołania, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje.

Wnioskodawca Z. P., urodzony (...), z zawodu technik budowlany, pracował jako majster budowy, kierownik budowy/robót, był uprawniony do świadczenia rehabilitacyjnego w okresie od 10.06.2019 r. do 07.10.2019 r.

19.08.2019 r. złożył organowi rentowemu wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

Wobec zgłoszonego wniosku przeprowadzone zostały badania, w wyniku których lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z 03.10.2019 r. ustalił, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

W związku ze zgłoszonym sprzeciwem, sprawa została przekazana komisji lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z 29.10.2019 r. podtrzymała stanowisko lekarza orzecznika ZUS.

Okoliczności niesporne, ustalone na podstawie akt organu rentowego.

U wnioskodawcy rozpoznano:

- chorobę niedokrwienną serca – dusznicę bolesną III wg CCS;
- stan po zawale mięśnia sercowego ściany dolno-bocznej;
- stan po koronaroplastyce gałęzi okalającej tętnicy wieńcowej;
- miażdżycę tętnic szyjnych;
- nadciśnienie tętnicze z powikłaniami;
- chorobę zwyrodnieniową lewego stawu kolanowego;
- zespół bólowy kręgosłupa bez istotnego upośledzenia funkcji.

Wnioskodawca z przyczyn kardiologicznych jest częściowo niezdolny do pracy na okres 2 lat od momentu złożenia wniosku o rentę.

Schorzenia układu ruchu nie powodują niezdolności do pracy.

Z punktu widzenia kardiologicznego stanowisko lekarzy orzeczników ZUS stanowiące podstawę wydania zaskarżonej decyzji jest nieprawidłowe. Jest ono prawidłowe z punktu widzenia ortopedycznego.

Wnioskodawca ma kliniczne objawy istotnego zwężenia tętnicy wieńcowej, które zostało zakwalifikowane do konsultacji kardiochirurgicznej i które wymaga wszczęcia by-passu do gałęzi przedniej wstępującej lewej tętnicy wieńcowej. Przedłużające się terminy konsultacji chirurga naczyniowego w sprawie tętnicy szyjnej do tej pory spowodowały, że do zabiegu nie doszło. Istniejące zwężenie w naczyniu wieńcowym uniemożliwia pełnoetatową pracę fizyczną, wykonywaną przez wnioskodawcę.

Badanie układu ruchu nie wskazuje na istotne upośledzenie funkcji. Zakresy ruchów w stawach znajdują się w granicach fizjologii. Niewielka dysfunkcja lewego stawu kolanowego nie uzasadnia uznania niezdolności do zatrudnienia.

Dowód: opinia biegłych sądowych lekarzy ortopedy i kardiologa,

k. 16-16v akt sąd.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje.

Odwołanie okazało się zasadne.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy wnioskodawca jest chociażby częściowo niezdolny do pracy, a jeżeli tak – to na jaki okres.

Zgodnie z treścią art. 57 ust. 1 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 53 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy;
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów;
- 4) nie ma ustalonego prawa do emerytury z Funduszu lub nie spełnia warunków do jej uzyskania.

Przepis art. 12 ustawy emerytalnej stanowi natomiast, że osobą niezdolną do pracy, jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Osobą całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, a także możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art. 13 pow. ustawy).

W myśl art. 59 ust. 1, osobie, która spełniła warunki określone w art. 57, przysługuje:

- 1) renta stała – jeżeli niezdolność do pracy jest trwała;
- 2) renta okresowa – jeżeli niezdolność do pracy jest okresowa.

Rzeczą sądu w przedmiotowej sprawie było zatem ustalenie, czy wnioskodawca spełnia wymogi wynikające z ww. przepisów, w szczególności czy jest chociażby częściowo niezdolny do pracy. Pozostałe przesłanki uzyskania przez wnioskodawczynię prawa do renty nie były kwestionowane przez organ rentowy.

Dokonanie ustaleń w spornym zakresie wymagało wiadomości specjalnych w rozumieniu art. 278 § 1 k.p.c., co oznaczało konieczność dopuszczenia dowodu z opinii biegłych dysponujących specjalistyczną wiedzą odpowiednią dla dokonania oceny stanu zdrowia wnioskodawcy.

W tym zakresie sąd skorzystał z opinii biegłych sądowych lekarzy ortopedy i kardiologa i nie znajdując podstaw do jej podważenia, w całości oparł się na ustaleniach opinii.

Z opinii tej wynika, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy z punktu widzenia kardiologicznego – na okres 2 lat od złożenia wniosku o rentę. Niezdolność do pracy nie wynika natomiast ze schorzeń układu ruchu.

W uzasadnieniu opinii zwrócono uwagę na kliniczne objawy istotnego zwężenia tętnicy wieńcowej, które zostało zakwalifikowane do konsultacji kardiochirurgicznej i które wymaga wszczęcia by-passu do gałęzi przedniej wstępującej lewej tętnicy wieńcowej, a także stwierdzono, że istniejące zwężenie w naczyniu wieńcowym uniemożliwia pełnoetatową pracę fizyczną, wykonywaną przez wnioskodawcę.

Sąd uznał opinię za wiarygodną opinię, ponieważ jest spójna i logiczna, została wydana na podstawie badania przedmiotowego, podmiotowego, wywiadu i analizy dokumentacji medycznej dotyczącej wnioskodawcy. Wnioski opinii są kategoryczne i należyce umotywowane. Opinia wyczerpująco i jednoznacznie wyjaśnia przyczyny istnienia niezdolności do pracy w podanym przez biegłego kardiologa okresie i stopniu.

W tej sytuacji sąd nie podzielił zastrzeżeń organu rentowego formułowanych do opinii w zakresie kardiologicznym (k. 22-22v akt sąd.). Pozwany nie wskazał na żadne wewnętrzne sprzeczności, nieścisłości opinii, nie wykazał w opinii braku logiki lub zgodności z zasadami doświadczenia życiowego. Przedstawił jedynie swoje własne wnioski wynikające z opisu badania przedmiotowego oraz ze wskazywanej przez siebie dokumentacji. Jednak to właśnie biegli lekarze powoływani są w celu przeprowadzenia i zinterpretowania przeprowadzonych przez siebie badań, dysponując wiedzą fachową w tym zakresie. To biegli analizują i oceniają dokumentację, uznając samodzielnie, która dokumentacja jest istotna dla oceny stanu zdrowia wnioskodawcy i co z tej dokumentacji wynika. Zarzuty do opinii nie mogą koncentrować się na samodzielnej, subiektywnej ocenie tych kwestii dokonanej przez stronę.

Wnioski dowodowe zawarte w piśmie pozwanego należało zatem oddalić jako zmierzające wyłącznie do przedłużenia postępowania. Opinia biegłych okazała się prawidłowa i wystarczająca dla sądu w celu wydania rozstrzygnięcia.

Wobec powyższego, w oparciu o powołane wyżej przepisy oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzeczono jak wyroku.